

Sevap

İyilikler yapmadıkça, dinsel gerekleri yerine getirmediğimiz kimse Tanrı tarafından kabul edilmez!!!
Bu konuda ne düşünüyorsunuz?
Cennete girmemiz yaptığımız iyiliklere ve dinsel gerekleri ne kadar yerine getirdiğimize mi bağlı?
Kim Tanrı'nın huzurunda günahlarından ötürü mahkum olmaktan kurtulabilir? Elimizden geleni yaparak bu mahkumiyetten kurtulmayı hak etmemiz mümkün mü? Tanrı tarafından kabul edilmemiz bizim çabalarımıza, sevaplarımıza mı bağlı?

Çalışmanın ana fikri

Bu çalışmada bu konuyu işleyeceğiz. Madem Tanrı'nın kabulü söz konusu, kendisi bu konu hakkında ne söylüyor? Kutsal Kitap'a bakarak bu soruyu yanıtlayacağız.

AKLANMA NEDİR? İNSAN NASIL AKLANIR?

Galatyalılar 2:11-21'i okuyunuz.

Kefas'ın (Petrus'un), Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Yahudi olmayanlara karşı tutumu nasıldı?

Adamlar gelince Petrus nasıl davrandı?

Yakup'un yanından gelen bu adamların inandığı müjde şuydu: Kurtuluşu hak etmek veya tamamlamak için yemekle ilgili buyruklar dahil olmak üzere Yasa'nın gerekleri tümüyle yerine getirilmeliydi. Petrus'un davranışları kendisinin de bu fikre yöneldiğini gösterdi. Peki bu gereklilik müjdeye uygun mu?

Pavlus bu davranışı nasıl değerlendirdi? (**Ayet 11 ve 13**)

Petrus, Yahudi olmayanlarla yemek yiyerek, bütün insanların ancak Tanrı'nın lütfuyla kurtuluşa kavuştuklarına inandığını açıkça göstermişti. Yahudiler bu kişilerden uzak kalırdı, ancak İsa'yla birlikte bu engel ortadan kaldırılmış, Yahudi olmayan imanlılar İbrahim'in ruhsal soyundan olarak kabul edilmişti. Bu yüzden Yahudi olmasalar da Petrus bu kişileri kendi kardeşlerinden sayabilir, onlarla dost olabiliyordu. Ne var ki, Petrus bu kişilerden uzaklaşarak onların kurtuluşunun tam olmadığını düşündüğünü göstermiş oldu. Özet olarak, Petrus'un davranışı şunu ima ediyordu: Kimse Yasa'nın buyruklarını yerine getirmediği sürece kendi kurtuluşunun kesin olduğunu bilemez.

Az önceki sorumuzu bir kere daha soralım: Bu gereklilik gerçek müjdeye uygun mu?

Galatyalılar 2:16'yı yine okuyun. Bu ayette iki yoldan söz ediliyor; bunlardan sadece biri aklanma sağlar, öteki yol sağlayamaz.

Söz konusu iki 'yol' nelerdir? Hangisi aklanmayı sağlar? Hangisi sağlamaz?

Pavlus neden bu konuyu üç defa vurguluyor sizce?

Müjdeye göre, hem Yahudiler hem de Yahudi olmayanlar, yani herkes, yalnızca Tanrı'nın lütfuyla Tanrı tarafından tamamen "doğru" kabul edilirler; yani herkes sadece İsa'ya güvenmekle aklanabilir.

Neden birinin aklanması için İsa'ya iman etmesi yeterlidir?

Çünkü İsa çarmıha gerilip ölmekle Yasa'nın tüm gereklerini yerine getirdi (bkz. Romalılar 8:1-4). Her ne kadar peygamberlerin günah işlemediği düşünülse de, öyle veya böyle, bütün peygamberlerin en azından düşüncelerinde günahın izine mutlaka rastlanır. Ancak tarih boyunca sadece ve sadece İsa Mesih, şimdiye dek yaşamış ve yaşayacak bütün insanların yapamadığını yaptı: Tanrı'ya sürekli ve hatasızca itaat etti, Kutsal Yasa'ya eksiksiz biçimde uydu; kendisi hiç günah işlememiştir. Böylelikle günahkar olan insanın yerine öterek günahın cezasını ödemiştir (2. Korintliler 5:21; 1. Petrus 3:18).

Galatyalılar 2:21'i yine okuyun.

Eğer "sevap işlemedikçe kimse Tanrı tarafından kabul edilmez" diye düşünüyorsak:

Tanrı'nın lütfu bizim için ne anlama geliyor?

İsa'nın çarmıhtaki ölümünü nasıl değerlendiriyoruz?

Bize TAM kurtuluş (buna hem geçmişteki hem de gelecekteki günahlarımızın bağışlanması, Tanrı'nın kabul edişi, itaatkar bir yaşam yaşayabilmemizi sağlaması dahildir) sağlanması için sadece ve kesinlikle İsa'nın ölümü ve dirilişi yeterlidir. Kurtuluşumuzu tamamlaması veya kesinleştirmesi amacıyla herhangi bir eylemi tekrar etmemiz, herhangi bir tutuma sahip olmamız gerektiğini düşünüyorsak, İsa'nın ölümünün yetersiz olduğu kanaatindeyiz demektir.

NEDEN İMANLA AKLANMAMIZ GEREK?

Herkes, iman atalarımız, peygamberler bile aynı şekilde mi sonsuz yaşama kavuştu? Hiç kimse sevap işlemekle aklanmadı mı?

Galatyalılar 3:6-14'ü okuyunuz.

En büyük iman atalarımızdan biri olan İbrahim nasıl "doğru sayıldı"?

Tanrı İbrahim'e soyunun "kutsanacağı"na dair vaatte bulundu. Ancak vaade sadece İbrahim'in fiziksel soyu dahil değildir; kimler dahildir?

İbrahim'in soyunun kavuşacakları kutsamalar, aklanma (Tanrı tarafından tümüyle doğru olarak sayılma) ve Kutsal Ruh'tur (Tanrı'nın istediği hayatı üreten; Galatyalılar 5:22-24). Tam kurtuluş budur!!!

Ancak **Galatyalılar 3: 10-12**'ye göre, bazıları 'kutsanma' değil, lanet görür. Bu kişiler kimlerdir, amaçları nedir?

Yasa, kutsal olan Tanrı'nın isteğini bildirip karakterini yansıttığı için kutsal ve iyidir. Yasa'dan hangi davranışın iyi, hangisinin kötü olduğunu anlarız. Yine de günahkar insanlık lanet altındadır, çünkü Yasa'nın tüm gereklerini sürekli ve eksiksizce yerine getiremez. Romalılar 7:13-25'te Pavlus da bunu belirtmiştir.

Galatyalılar 3:19-4:7'yi okuyarak Yasa'nın işlevlerini bulunuz.

Kutsal Yasa kurtuluş sağlamak için verilmemiştir. Yasa sonsuz yaşam konusunda etkin değildir, ama bir rolü var: Herkesin imanla aklanabileceğini açıklar. Yasa herkesi aynı konuma indirger: Herkes günahkardır ve buna bağlı olarak, kutsallığı ve adaleti sonsuz olan Tanrı'nın huzurunda ölüm cezasını hak etmiştir.

Kutsal Kitap'a göre, sevap veya iyilik, gerekli dini eylemler yapmakla hiç kimse aklanmaz. Sadece günahların cezasını tamamen ödemek için ölüp dirilen İsa'ya güvenen kişiler Tanrı tarafından aklanır. Aklanmanın anlamı basittir: Tanrı İsa'ya güvenen kişiyi doğru olarak sayar, onu öyle kabul eder. Bu nasıl mümkün olmuştur? İsa'ya iman eden herkes Mesih'e aittir, Mesih'tedir ve böylece Mesih'in doğruluğu (İsa günah işlememiştir) imanlının doğruluğu sayılır (2Ko. 5:21).

Bu durumda kurtuluş bizim çabalarımıza mı, yoksa Tanrı'nın lütfuna mı bağlı? Kurtuluşu karşılıksız mı alıyoruz, yoksa almak için birtakım eylemler yapmamız mı gerekiyor?

Romalılar 3:24'e göre, insanlar neyle aklanır?

Tanrı'nın _____

İsa Mesih'te olan _____

İnsanların aklanmak için ne yapması gerekir?

Romalılar 4:4-5'i okuyunuz. Bu ayetlere göre, "Cennete girebilmek için daha çok sevap işlemem lazım" diyen birine ne cevap verebiliriz?

Efesliler 2:8-9; Titus 3:4-6 ayetleri, günahattan kurtuluşun insanın çabalarına bağlı olmadığını açıkça yazıyor. Kurtuluş neye bağlı bu ayetlere göre?

Romalılar 4:4; Efesliler 2:9; 1.Korintliler 1:31 ve 2.Korintliler 5:18 ayetleri bu konuyla ilgili çok önemli bir ilke açıklar. Kurtuluş, baştan sona dek Tanrı'nın işidir ve insanın hiçbir katkısı yoktur. Eğer çok az da olsa katkımız olsaydı, eğilimimiz belli: "Bunu ben hak ettim" diye karşılık verirdik. Kutsal Kitap'a göre, kurtuluş insanın elinden geleni yapmasına bağlı değildir. Kurtuluş sadece ve sadece İsa'ya iman ederek alınabilecek bir armağandır. Sadece İsa Mesih'in ölümü ve dirilişi günahlarımızdan arınmamız için yeterlidir.

Vahiy 22:17'ye göre:

"Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın."

Kurtuluşu Tanrı'dan isteyin, başka hiçbir şey yapmadan kurtuluşa sahip olacaksınız!

